

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

1939 om Indkøbsforeninger for mindre Jordbrugere, jfr. Lov Nr. 320 af 7. Juli 1945.

Lovforslaget tilsigter en Forlængelse af Loven om Indkøbsforeninger, som udløber med Udgangen af Finansaaret 1945—46. Ved den nævnte Lov blev der givet Bemyndigelse til Udlaan af 10 000 000 Kr. af Statslaanefondens Midler til Udlaan til Indkøbsforeninger for mindre Jordbrugere, hvilke Foreninger derved fik Mulighed for gennem fælles Indkøb at erhverve gode Dyr og Redskaber til Videre salg mod Ejendomsforbehold til deres Medlemmer. Loven fra 1939 var baseret paa de Erfaringer, man havde indhøstet med Hensyn til den tidligere Lovgivning om Driftslaaneforeninger, og har i de forløbne Aar været en udmærket Hjælp til Selvhjælp til de mindre Jordbrugere, som gennem det i Loven fastsatte begrænsede Ansvar vil søge at hjælpe hinanden til Anskaffelse af bedre Besætning og Redskaber, hvor det er vanskeligt for den enkelte at skaffe sig disse.

Siden Lovens Vedtagelse i 1939 er der af det bevilgede Beløb paa 10 000 000 Kr. anvendt godt 5 000 000 Kr. I de sidste Krigsaar har Indkøbsvirksomheden paa Grund af de høje Priser i Forbindelse med det i Loven fastsatte Maksimum paa 1 000 Kr. for Indkøbene til et enkelt Medlem kun været af forholdsvis ringe Omfang, men jeg tror, man kan regne med, at der i de kommende Aar, hvor de enkelte Brugs Besætninger skal bringes op paa deres tidligere Størrelse og Redskaberne skal fornyes, paa ny vil blive god Brug for Foreningernes Medvirken. Jeg finder derfor, at der er god Grund til at foreslaa en Forlængelse af Lovens Gyldighed i yderligere 3 Aar, saaledes at det Beløb paa 5 000 000 Kr., der ikke er opbrugt af Bevillingen fra 1939, kan komme til Anvendelse i de kommende Aar.

Endelig skal jeg bemærke, at Afviklingen af de i Henhold til Lov Nr. 62 af 18. Marts 1925, Lov Nr. 106 af 4. April 1928 og Lov Nr. 91 af 30. Maj 1935 oprettede Driftslaaneforeninger, som i Medfør af § 10 i Lov Nr. 105 af 15. Marts 1939 skulde opføre med Udlaansvirksomheden senest med Udgangen af Finansaaret 1939—40 og afvikles i de følgende 5 Aar, nu er tilendebragt, hvorfor Bestemmelsen i nævnte § 10 kan udgaa ved den foreslaaede Forlængelse af Loven.

Med disse Bemærkninger tillader jeg mig at anbefale dette Lovforslag til det høje Tings Velvilje.

Videre har jeg den Ære at fremsætte Forslag til Lov om Ændring af Lov Nr. 149 af 13. Marts 1943, jfr. Lov Nr. 320 af 7. Juli 1945 og Lov Nr. 403 af 28. August 1945, om Opførelse af Arbejderboliger paa Landet.

Lovforslaget gaar kort ud paa at forlænge for et Aar den gældende Lovgivning, som blev paabegyndt i Finansaaret 1938—39. Der er siden den Tid med Støtte af Staten oprettet i alt noget over 4 000 Boliger, og Trangen til saadanne Boliger er stadig betydelig. Lovforslaget indeholder Bevillinger af samme Størrelse som i indeværende og tidligere Finansaar, men det i § 10 fastsatte Maksimum for Byggelaan til Landarbejdere, som opfører Boliger paa Jord i Statens Eje eller paa privat indkøbt Jord, og det i § 31 fastsatte Maksimum for Byggelaan til Opførelse af Boliger for Landmandens Regning foreslaas paa Grundlag af de indhøstede Erfaringer forhøjet henholdsvis fra 9 500 Kr. til 12 000 Kr. og fra 8 000 Kr. til 10 500 Kr.

Ogsaa dette Lovforslag skal jeg anbefale til det høje Tings Velvilje.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Villemoes): Hermed har jeg den Ære for det høje Folketing at fremsætte Forslag til Lov om Forlængelse af midlertidig Lov Nr. 343 af 8. Juli 1943 om Tillæg til Lov om Banker.

Den nævnte Lov, der afløste Lov Nr. 282 af 3. Juli 1942 om Tillæg til Bankloven, maa ses som et Led i de Foranstaltninger, der er truffet til Imødegaaelse af den Fare, de ledige Penge indebærer. Lovens Regler gaar ud paa en Skærpelse af Kravene til Bankernes Likviditet paa den Maade, at en nærmere angiven Del af Indskuddene i Bankerne til enhver Tid skal forefindes i Form af Kassebeholdning eller i Form af Anfordringstilgodehavender paa Danmarks Nationalbank eller andre indenlandske Banker. Loven af 1943 forlængedes ved Lovanordning Nr. 96 af 9. Marts 1945, jfr. Lov Nr. 297 af 22. Juni 1945, indtil Udgangen af Marts Maaned i Aar, altsaa Udgangen af denne Maaned. Da Misforholdet mellem Varemangel og Pengerigelighed stadig er til Stede, foreslaas Loven i Overensstemmelse med Indstilling fra Nationalbanken ved nærværende Lovforslag forlænget for et Aar, altsaa indtil Udgangen af Marts Maaned 1947.

Til Belysning af Lovens Virkninger kan jeg oplyse, at Loven har forøget Kravet til Bankernes Kassebeholdning med ca.